

[Jørgen Jørgensen.]

saa snart man begynder at røre ved saadant noget, er der altid nogle, der vil have mere, der er nogle, der vil have mindre, og der er nogle, der slet ikke vil have noget. Jeg hører til dem, der mener, at det, alle Forhold taget i Betragtning, er ganske dygtigt og modigt af den højtærede Finansminister at trænge igennem med dette og sætte alle andre Hensyn til Side; for der kan naturligvis — det er nævnt fra flere Sider — sagtens tænkes Tilfælde, hvor man med lige saa stor Ret kunde kræve et Fradrag som her. Hvis jeg f. Eks. lader 2 af mine Sønner, der er under 18 Aar, arbejde hjemme hos mig selv, betyder det 6 000 Kr. mere i skattepligtig Indtægt for mig selv, end hvis jeg bytter med min Nabo. Der vil kunne nævnes i Hundredevis af Tilfælde, og jeg er derfor enig i de Bemærkninger, der er fremsat, ikke mindst af den højtærede Finansminister, om, at man skal tage med Varsomhed paa dette Spørgsmaal, foreløbig være tilfreds og saa haabe paa, at den nu til Foraaret 10-aarige Skattekommission maa begynde at finde ud af noget, som kan pege i Retning af en Simplificering. Det er dog et Spørgsmaal, om man med hele denne Sambeskatningsidé har ramt det rigtige. Jeg forstaaer saa udmærket — efter hele det Presse-Bombardement, der har været rettet baade mod den nuværende Finansminister og mod tidligere Finansministre —, at man prøver paa at finde en Løsning, men det er maaske alligevel et Spørgsmaal, om man ikke skal en anden Vej ud, noget i Retning af den Vej, man er gaaet ved den fælleskommunale Udligningsfond og ved Indkomst- og Formueskatningen, saa at der ikke bliver Tale om Sambeskatning eller Ikke-Sambeskatning, idet man i Stedet skelner mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere. Det bliver alt sammen et Spørgsmaal om, hvad Skatten kan bære, og hvordan man skal faa Pengene ind. Nu har den højtærede Finansminister maaske i Øjeblikket sikret sig Dækning, ikke ved den højtærede Finansministers egne Dispositioner, men derved, at man forhøjer Værdien af Kost og Logi for alle unge Mennesker, saa at de oven paa deres Indtægter vil faa lagt en Top, der vel skønmæssigt nogenlunde kan dække den højtærede Finansministers Tab. Jeg skulde for øvrigt ogsaa kende den højtærede Finansminister daarligt, hvis ikke denne Tanke har ligget bagved, naar han nu godvilligt giver Slip paa disse 6—8 Mill. Kr. — det vilde i hvert Fald være rimeligt,

om han som Finansminister har haft det med i sine Overvejelser.

Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget, som det foreligger, og er personlig tilfreds med det.

Om Fradragene i Storkøbenhavn vil jeg gerne sige, at de faar mig til at tænke paa en lille Samtale, jeg for ikke saa længe siden havde med en meget begavet Venstremand, og hvorunder vi talte om mange Ting. Han sagde bl. a.: Det er i og for sig slet ikke Forholdene her i Landet, der er forkerte, men det er Geografien. Der skulde staa i Geografien: Danmark bestaar af København, Frederiksberg og Gentofte, og der lever Befolkningen af Handel og Industri. Herudover er der enkelte Landomraader bestaaende af en Halvø og nogle Smaaøer, hvis Befolkning ernærer sig paa forskellig Vis, men hvis Økonomi i øvrigt ikke har nogen Indflydelse paa selve Samfundsforholdene i al Almindelighed. Jeg kom til at tænke paa dette, fordi det jo er saadan, at man paa mange Omraader kan sige, at Storkøbenhavn er eet, og det øvrige Land er noget helt andet. Derfor fristes man til at sige, at man ogsaa her bør prøve paa at finde en Vej frem og se, om det ikke skulde være muligt ved fælles Lovgivning at stille Hovedstaden og Provinsen lige. Jeg tror nemlig, at der er mange, mange Mennesker her i København, der tror, at Skattebyrden herinde er helt anderledes tyngende, end den i Virkeligheden er set i Forhold til, hvad der betaales i Provinsen af tilsvarende Indtægter. Det er meget kompliceret — det nævnte den højtærede Finansminister ogsaa —, og derfor tror jeg, man maa stræbe hen imod snarest at faa en virkelig Klaring af hele dette Forhold.

Jeg kan ogsaa anbefale Lovforslaget om Ændring i Loven om den fælleskommunale Udligningsfond, der jo fremkommer som en logisk Konsekvens af de andre Lovforslag.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Fuglsang, at det kan jo være meget rart, at der er to, der skriver under, men hvis det, de skriver under paa, er forkert, skal der ogsaa to i Spjældet, hvis det bliver opdaget, og i Øjeblikket er der jo ogsaa Boligmangel paa dette Omraade, saa det vil maaske være heldigst at vente et Aar endnu med en saadan Bestemmelse om, at begge skal skrive under.

Martin Sørensen (Peterslund): Der vil ikke være nogen Anledning til paa nær-